

ת"פ 20538/11/17 - מדינת ישראל נגד סטיב בלעום

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 20538-11-17 מדינת ישראל נ' בלעום(עציר) 30 מאי 2018

לפני	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשם	סטיב בלעום (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

הנאשם הובא וב"כ עו"ד ווג'די ג'לג'ולי

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, סטיב בלעום יליד 1979, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **החזקת סם מסוכן** ו-**הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 4.11.2017 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג וולבו. באותה העת החזיק הנאשם בתא המטען ברכב סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית

שלא כדין וללא היתר לפי הפירוט הבא:

א. אצבעות סם מסוג חשיש במשקל של 67.9 גרם נטו, בבקבוק "דנונה" ירוק שהיה על מושב הנהג ברכב.

ב. אצבעות סם מסוג חשיש במשקל של 90.9 גרם נטו, בבקבוק "דנונה" כחול שהיה על מושב הנהג ברכב.

ג. 26 כדורי סם מסוג אקסטזי בקופסה בתא המטען של הרכב.

ד. שתי שקיות המכילות סם מסוג קוקאין במשקל של 3.059 גרם נטו, בקופסה בתא המטען של הרכב.

- ה. 50 כדורי סם מסוג אקסטזי בצבע ירוק, בתוך שקית בתא המטען של הרכב.
- ו. פלטה של סם מסוג חשיש במשקל 95.1 גרם נטו, בתא המטען הרכב.
- ז. 4 שקיות המכילות סם מסוג מריחואנה במשקל 22.2 גרם נטו, בתא המטען של הרכב.
- ח. שתי חתיכות של סם מסוג חשיש במשקל 1.8 גרם נטו, בתוך הרכב.
- ט. 30 גרם כדורי סם מסוג אקסטזי בצבע ורוד, בתוך שקית בתא המטען של הרכב.
- י. כדור סם מסוג אקסטזי בצבע ירוק בצורת ראש של חתול, בתוך הכיס של הנאשם.
- יא. 10 ריבועי נייר של סם מסוג LSD, בתוך טלפון נוקיה שחור של הנאשם.

באותה העת שהו במקום במסגרת תפקידם השוטרים אלכס סושקוב (להלן - "**השוטר אלכס**") וגל פדלון (להלן - "**השוטר גל**"). השוטרים עצרו את הנאשם לבדיקה והבחינו בסם שהיה גלוי לעין והורו לנאשם לצאת מהרכב. אז החל הנאשם לחפש בכיסיו ולאחר שביקש ממנו השוטר גל לשים את ידיו על הרכב כיווץ בעוצמה את אגרוף יד שמאל וסירב לפתחו. השוטר גל אחז בידו השמאלית של הנאשם ודרש ממנו לפתוח את ידו, אך הוא סירב, הוריד את ידיו מהרכב והמשיך להתנגד גם כשהשוטר גל ניסה לכבול את ידיו באזיקים. בתגובה הוציא השוטר גל אקדח טייזר וביקש מהנאשם להפסיק להתנגד. אז הגיע השוטר אלכס אחז בידו של הנאשם וביקש ממנו לפתוח אותה, הנאשם התמהמה מספר שניות ולאחר מכן פתח את ידו.

מידו נפלו מספר חתיכות של סם מסוג חשיש במשקל 3.2 גרם נטו.

ראיות לעונש

3. לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות בתחום הסמים, הרכוש, הנשק והאלימות. הנאשם ריצה עונשי מאסר בפועל ולחובתו גם הרשעות מתחום התעבורה.
4. לבקשת ההגנה הוגש תסקיר מבחן אודות הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 39 גרוש בשנית ואב לשתי בנות. טרם מעצרו ניהל הנאשם קיוסק שבבעלות אביו המתמודד עם קשיי בריאות. הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעורבותו בעבירות ומסר כי הסמים שנתפסו ברכב שייכים לחבר אשר שם אותם ברכבו ללא ידיעתו, ולדבריו רק הסמים שהחזיק בידו שייכים לו. לנאשם רקע התמכרותי לסמים, אך הוא אינו תופס עצמו כמכור. לאחרונה פנה הנאשם לעו"ס בבית המעצר בו הוא נתון על מנת לברר בנוגע לפרויקט גמילה, אך לא הביע רצון להמשיך את התהליך ושירות המבחן לא התרשם כי הנאשם בשל ומוכן להשתלב בטיפול בנושא התמכרותו לסמים.

לפיכך, ומשום ששירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא עמדה קורבנית והציג מידע מגמתי ומצמצם ביחס

לקשריו השוליים והתנהלותו פורצת הגבול, לא נתנה בעניינו של הנאשם כל המלצה טיפולית.

תמצית טענות הצדדים

5. באת כוח המאשימה, עו"ד טלי קרת, הדגישה בטיעוניה את הכמות הרבה ואת המגוון של הסמים שנתפסו בחזקת הנאשם המעידים לטענתה על כוונתו להפיצם. עורכת הדין ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם - שמירה על בריאות הציבור וביטחון ושמירה על הסדר הציבורי ועמדה על חומרתה של תופעת צריכת הסמים ועל הצורך להטיל בגינה ענישה מרתיעה.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם עונש הולם שינוע בין שנתיים לחמש שנות מאסר. הפרקליטות ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם נוכח עברו המכביד. כמו-כן ביקשה המאשימה כי יושתו על הנאשם קנס כספי משמעותי ופסילה בפועל ועל תנאי.

בנוסף ביקשה המאשימה, בשלב הטיעונים לעונש, להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את הרכב מסוג וולבו שבבעלותו, סך של 5,876 ₪ ו-100 דולר ושני טלפונים ניידים.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד איהב ג'לג'ולי, עמד בעיקר על נסיבות חייו האישיות של הנאשם ובכלל זה מצבו הבריאותי של אביו ותפקידו של הנאשם בפרנסת המשפחה כתוצאה מכך. הסנגור ביקש להתחשב במצבו של הנאשם, להקל עמו ולהסתפק בתקופת מעצרו.

הסנגור התנגד לבקשת המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, וטען כי הבקשה לא הועלתה במועד - קרי בשלב הכרעת הדין ואף לא באה לידי ביטוי בשלב המו"מ בין הצדדים. **הסנגור הסכים כי רכב הנאשם מסוג וולבו יחולט.**

7. בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

8. הנאשם נתפס כשבחזקתו כמות רבה ומגוונת של סמים. החל מסמים הנחשבים "קלים" ועד סמים כבדים יותר, אשר מכולם ללא ספק נשקפת סכנה ברורה לציבור.

אין צורך להכביר במילים על חומרתן של עבירות הסמים, על התפשטות נגע הסמים ועל הצורך להוקיעו מן השורש. בקצרה אומר שהנזק הטמון בסמים הוא רב ויש בו כדי לפגוע בביטחון ובבריאות החברה ופרטיה. על בית המשפט כשותף טבעי במלחמה למיגור התופעה לנהוג בענישה מחמירה של כל גורמי הפצת הסמים, ביניהם הבלדרים הנענים להצעות מפתות לעשיית "רווחים קלים" [ראו ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, נח (2) פסקה

7(2004).

9. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה לפיו על העונש להלום את חומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות אותן ביצע הנאשם שעיקרם הגנה על בטחון ושלווה הציבור, ברמת הענישה המקובלת [ראו, למשל, רע"פ 1122/17 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.8.2017) וכן ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל (17.4.2016)] בו נקבע מתחם עונש הולם שנע בין שלוש לחמש שנות מאסר ביחס להחזקת סמים מסוכנים בכמויות גדולות פי כמה וכמה], ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והן: כמות וסוג הסמים שנמצאו בחזקת הנאשם, מצאתי כי **מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם שלפני נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל וזאת כעונש עיקרי.**

מתחם הקנס ההולם את העבירה בנסיבותיה ינוע בין 10,000 ₪ ל-30,000 ₪. בקביעת מתחם הקנס הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם.

10. אין במקרה זה כל הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לצורכי שיקום. התסקיר שהוגש אודות הנאשם אינו מגלה בשלב הנוכחי מקום לשיקום, שירות המבחן כאמור התרשם כי הנאשם אינו בשל להליך גמילה ואף אינו מכיר בהיותו מכור.

11. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שקבעתי.

12. בעשותי כן אתן דעתי לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, לעובדה שהנאשם אינו נוטל אחריות באופן מלא, וכן לשיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד.

13. מנגד אביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן על חיסכון הזמן השיפוטי שבה, החרטה שהביע הנאשם, תקופת מעצרו הממושכת של הנאשם, ההשפעה הצפויה של העונש על משפחתו ונסיבות חייו כפי שתוארו לעיל.

14. לאחר ששקלתי את מלוא טענות הצדדים ונתתי דעתי לכלל השיקולים לקולה ולחומרה הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 27 חודשי מאסר, החל ביום מעצרו של הנאשם - 4.11.2017.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהאחד בחודש השני לשחרורו של הנאשם מבית האסורים.

ה. פסילה בפועל בת 6 חודשים מלהחזיק רישיון נהיגה החל מיום שחרורו של הנאשם.

ו. פסילה על תנאי בת 6 חודשים לשלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם.

ניתן צן להשמדת הסמים.

חילוט רכוש הנאשם

15. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן - "**הפקודה**") קובע כי הכרזה על נאשם כסוחר סמים תעשה **במועד הכרעת הדין** על-פי בקשת התובע.

16. בכתב האישום המתוקן, בעובדותיו הודה הנאשם, נרשם במפורש כי בית המשפט יתבקש לקבוע בהכרעת הדין כי הנאשם הינו סוחר סמים. למרות האמור, נמנעה המאשימה מלעתור במעמד הודאת הנאשם ומתן הכרעת הדין, להכריז עליו כעל סוחר סמים כאמור. עתירה זו עלתה מפי נציגתה במעמד הטיעונים לעונש, כחודשיים ומחצה לאחר הכרעת הדין.

17. כפי שהיטיבה המאשימה להראות, ההלכה הפסוקה מאפשרת לבית המשפט להכריז על נאשם כסוחר סמים גם לאחר הכרעת הדין, ובלבד שהדבר לא יביא לעיוות דין לנאשם [ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.2007); להלן - "**הלכת מטיס**"].

18. הגם שאינני משוכנע כי נסיבות העניין שלפני דומות דיין למקרה שנדון בהלכת **מטיס** (שם האיחור בבקשה היה בן ימים בודדים והמדינה בקשה לתקן את הכרעת הדין, שלא כבענייננו), לא ראיתי כיצד נפגעו זכויותיו של הנאשם כתוצאה מן האיחור בבקשה, ועל כן לא מצאתי מניעה **דיונית** לדון בבקשת המדינה.

19. לאחר שבחנתי את בקשת המדינה ואת תגובת הנאשם באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה להכריז על הנאשם כעל "סוחר סמים".

20. כיוון שהנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן לא הובאו לפני בית המשפט ראיות כלשהן במסגרת בירור האשמה. הדרך היחידה העומדת אפוא לפני המדינה להוכיח את התנאי המהותי המנוי בסעיף 36א(ב) לפקודה, כי הנאשם הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, היא הפנייה לעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן.

אלא, שכתב האישום המתוקן ייחס לנאשם עבירה של החזקת סמים בלבד, ולא ביצוע עסקת סמים. העובדה כי

ברכבו של הנאשם נתפס אוסף אקלקטי של סמים מסוגים שונים אינה מספקת, כלשעצמה, על מנת להוכיח כי אמור היה בעתיד להפיק רווח **מעסקת** סם. העובדה כי בהלכת **מטיס** מוכן היה בית המשפט להסיק הפקת רווח כזו מנסיבות ביצוע אחרות וחד משמעיות (שם מדובר היה בקנבוס במשקל 17.5 ק"ג נטו מחולק ל-28 אריזות נפרדות) אינה מחייבת להסיק כך בנסיבות שונות בתכלית. במלים אחרות, בניגוד להכרעת בית המשפט העליון בהלכת **מטיס**, בענייננו אינני סבור כי עבר נטל השכנוע בעניין זה אל כתפי הנאשם.

21. נוכח האמור אני דוחה את עתירת המדינה להכריז על הנאשם כעל "סוחר סמים", אך בהתאם להסכמה שהביע ב"כ הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש - אני מורה, מכוח סמכותי בסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לחלט את רכב הנאשם מסוג וולבו לטובת אוצר המדינה.

יתר התפוסים (שני טלפונים ניידים וסך של 5,876 ₪ ו-100 דולר ארה"ב) יושבו לנאשם תוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ח, 30 מאי 2018, במעמד הנוכחים.